

Síggja úrslit alla tíðina

Aksel Jacobsen og Johannes Guttesen í Havn hava sum arbeiði at leggja flisar og kantar við gróti. Teir hava arbeitt saman í seks ár og lata væl at

Vegurin millum gamla apotekið og bókhandilin niðan móti Bringsnagøtu í Havn verður nú gjørdur av nýggjum. Millum teirra, sum arbeiða har, eru Aksel Johannesen og Johannes Guttesen. Teirra arbeiði er at leggja tün og snøgga kantarnar við gróti. Úti við leggja teir grót við halli, so tað verður ein renna hvørju megin við gótuna. Hetta er nakað serligt, tí teir nýta jørðgrót, ið fer at geva dām av gamlari tíð. Her skulu ongar flisar verða.

Arbeiða sjálvir

Aksel og Johannes arbeiða saman. Byráðið sigur, hvussu tað skal siggja út, men annars avgera teir sjálvir, hvussu teir arbeiða og hvussu nógv teir arbeiða.

Aður hava teir arbeitt aðrastaðni í býnum fyri kommununa, lagt trappur við flisum og steinum, vegkantar og tün. Eitt nú hava teir lagt gongubreytina á N. Finsengøtu.

Friðka Húsabrugv

Nú er tað Húsabrugv, ið skal friðkast. Havnar kirkja fyllir 200 ár í ár, og í tí sambandi hava teir fingið til uppgávu at leggja túnið við ovara portrið og annars friðkað økið har.

Her á Húsabrugv leggja teir rennurnar, og á sjálva gótuna fara aðrir arbeiðs-

menn at koyra asfaltgrús. Ætlanin er at nýta tað, ið tikið verður oman av øðrum gótum og kóka tað umaftur. Hesin máttin verður nýttur, fyri at asfaltið ikki skal siggja so nýtt út.

Einki at høgga

Aksel og Johannes arbeiða ikki við tungum gróti, ið skal høgast til. Tí er arbeiðið ikki tungt, men tað er eitt putl at fáa steinarnar at liggja rætt, og tað tekur eisini tíð at finna steinar, ið hóska í stødd.

Oftast er tað Aksel, ið koyrir grótið til, og Johannes liggur so á knæ og leggur steinarnar. Tað er ikki tað besta fyri knøini, men hann hevur knæverjar. Ein serligur stólur er eisini, ið kann nýtast, um tað ber til at sita niðri og arbeiða. Teir plaga at arbeiða í handskum, men jørðgrótið hevur ikki so hvassar kantar og fer tí ikki so illa við hondunum.

Gott arbeiðslag

Bæði Aksel og Johannes lata væl at arbeiðinum. — Tað liggur so væl fyri hjá honum, haldi eg, sigur Aksel, og Johannes svarar: — Vit hava altíð arbeiðt væl saman, annars hevði hetta ikki borið til. Í seks ár hava teir nú arbeitt saman, fyri tað mesta einsamallir.

— Hetta arbeiðið kann vera strævið, men tað er áhugavert. Tað besta er, at vit fáa avrikað nakað,

Ein stóran part av arbeiðsdegnum liggur Johannes á knønum og leggur steinarnar í túnið. Tað kann vera eitt sindur møðsamt. Aksel finnur grótið til hansara

og vit siggja úrslit alla tíðina, siga bæði.

Fólk fegnast

Aksel og Johannes halda tað vera gott, at so nógv verður gjørt fyri at friðka býin. Hesum hava nógv fólk ans fyri. Nógv fremmandafólk steðgar á fyri at hoyra, hvat gerast skal,

men ikki bara tey. Serliga tey ungu vísa stóran áhuga og halda tað vera gott, siga Aksel og Johannes.

Hetta er eitt tíðarkrevjandi arbeiði. Nakað arbeiða teir yvir, tí teir hava sett sær fyri, at tað skal vera liðugt á ólavseku.

orð: randi
myndir: kalmar